

עש"ק כי תבוא ה'תשפ"ג 'שנת הקהל' | מחיר: 5 ש"ח

גליון 662

ב"ה

הַלְּבָבוֹת

שְׁנֵנָה

גליון שבועי

יו"ל ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

הזמן גרמא

משיח הפרטי עדיין לא בא!

למרות שלובש "זיידענע זופיצע", ועושה מה ש"חסיד", "תמים" ו"תמים שבתמימים" צריך לעשות, מכל-מקום, לפי ערך המעמד ומצב שדורשים ממנו, נמצא הוא ב"שדה!" וראיה לדבר – שמשיח צדקנו עדיין לא בא, ואילו היתה הנהגתו כדבעי ליה למיעבד, היה זוכה להיות אותו "צדיק אחד" שעל-ידי עבודתו בא משיח צדקנו, כד"איתא בתיקונים שאפילו אם היה צדיק אחד חוזר בתשובה שלימה בדורו היה בא משיח!"

(משיחת ע"פ כ-תבוא ה'תשד"מ, התועדויות תשד"מ ח"ד ע' 2552)

חיישני תנועה בשבת טכנולוגיה בהלכה

12

תשובות של הקמחן נזכרים ונעשים

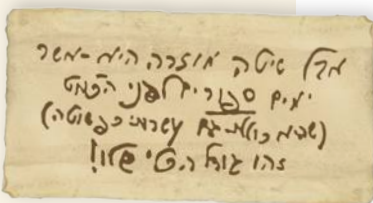
10

פרקו את הסוכה קודם סוכות צדק ומשפט

6

בואו להשקיע ולצבור זכויות
פרטים לאורך עמודי העלון

מענה הרבי לא' שכתב שהחליט לתרום 1001\$ אבל שיטה מוזרה היא - אשר ימים ספורים לפני הכוח"ש [=כתיבה וחתימה טובה] (שהיא כוללת גם עשירות כפשוטה) זהו גודל הכלי שלו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מעשה הקטן

האם הקטן יכול לקשור ציציות?
האם הקטן יכול להפריש תרומות ומעשרות?
האם מותר לתת לקטן לטבול כלים?
האם ניתן לתת לקטן לבנות את הסוכה ולאגוד את הלולב?

יום ראשון האם הקטן יכול לקשור ציציות?

טוויית חוטי הציצית ושזירתן, כשרות ע"י קטן אפילו לכתחילה, ובתנאי שגדול עומד על גביו ואומר לו שיעשה לשם מצות ציצית. אך לגבי הטלת חוטי הציצית בכגד - טוב להחמיר שהיא תיעשה ע"י גדול, ולא ע"י קטן. ובמקום הצורך ניתן להקל ע"י קטן, ובתנאי שגדול עומד על גביו ואומר לו שיעשה לשם מצות ציצית. ומותר לקטן שהגיע לחינוך להטיל ציצית לעצמו או לקטן אחר.

שו"ע אדה"ז או"ח סי"א סי"ד. ס"ב. ביה"ל שם ד"ה להצריך. שו"ת משנה הלכות ח"ג ט"כ.

יום שני האם הקטן יכול לקשור

את קשר התפילין?

על מצוות תפילין נאמר "וקשרתם... וכתבתם", ומכך למדו ש"כל.. שאינו בקשירה - אינו בכתיבה". על כן, אם עשה הנער את הקשר לעצמו בתפילין שלו בעודו קטן, אינו מועיל לאדם גדול לקיים בזה מצות תפילין. לכן, כשיעשה הקטן בר מצוה, צריך להתיר את הקשר, ולחזור ולעשותו מחדש.

דברים יא. יח. כ. גיטין מה. ב. שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס לט. ביאר הלכה שם ד"ה בכל תיקון עשייתו.

יום שלישי האם הקטן יכול

להפריש תרומות ומעשרות?

קטן שעדיין לא הגיע לעונת נדרים (גיל 12)

זמני השבוע

זמני שבת כי תבוא:

יציאת שבת:		כניסת שבת:	
19:41	ת"א	18:45	ת"א
19:39	י-ם	18:28	י-ם
19:41	חיפה	18:38	חיפה
19:40	באר-שבע	18:45	באר-שבע

זמני היום המוקדמים לשבוע ניצבים וילך

04:17	עלות השחר (120 דקות)
05:08	עלות השחר (72 דקות)
05:30	זמן ציצית ותפילין
06:21	הנץ החמה (זריחה)
09:28	סוף זמן קריאת שמע
10:32	סוף זמן תפילה
12:38	חצות היום והלילה
13:10	מנחה גדולה
17:37	פלג המנחה
18:55	שקיעת החמה
19:20	צאת הכוכבים

זמני היום המוקדמים לשבוע זה (אופק ת"א)

יוצא לאור ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

☎ **קו לרבי:** 077-2251770

☎ **סמס לרבי:** 055-7081737

📧 **מדיה הלכה:** vod.smslarav.co.il

🌐 **הגוגל של ההלכה:** smslarav.co.il

☎ **טל/וואצאפ:** 02-3011770

📧 **דוא"ל:** publish@smslarav.co.il

📧 **מחלקת פרסום:** 058-720-7770, Sales@smslarav.co.il

אין המערכת אחראית לתוכן הפרסומים בעלון.

לתרומות והצטרפות לאגודת התומכים:

🌐 smslarav.co.il/donate

עורכים: הרב יצחק איתן מזרחי, הרב שמואל מקמל

הגהה: הרב משה קורנוויץ

ניהול: הרב שניאור גורפינקל, הרב זלמן ברנשטיין

עיצוב ועימוד: מאיר קולטון

© כל הזכויות שמורות למכון הלכה חב"ד. טל. נא לשמור על קדושת הגליון.

סמס לרב

סמס לרב

400,000

תשובות הלכתיות אישיות במוקד "סמס לרב" שחולל מהפכה היסטורית שלא היתה כמותה בהנגשת ההלכה

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות בימים המסוגלים לעשירות
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

אין תרומתו תרומה, כלומר - יש להפריש עדיין מן הפירות ע"י גדול. וכמו כן אם הפריש חלה מהעיסה - אינה חלה. אך קטן שהגיע לעונת נדרים - לכתחילה לא יתרום, ואם תרם תרומתו תרומה.

רמב"ם הל' תרומות פ"ד ה"ב; הל' ביכורים פ"ה ה"ג-ד. שו"ע יו"ד שש"א ס"ל וס"ג. חנון לנער (בלוי) פל"ז הערה ב.

יום רביעי האם מותר לתת לקטן לטבול כלים?

קטן אינו נאמן להעיד על טבילת כלים שטבל. אולם אם הולך להטביל כלים יחד עם גדול, יכול הגדול לתת לקטן לטבול את הכלים כאשר רואהו הגדול, וכן נאמן הקטן לומר שמסר לגדול לטבול. אך אם הגדול אינו רואה את הקטן מטביל, לא ניתן לסמוך על הקטן, ובכלי זכוכית (שטבילתם מדרבנן לכו"ע) יש מקילים.

שו"ע יו"ד סק"י ס"ד. ט"ז שם ס"ק טז. וראה שו"ע אדה"ז סת"ב ס"י יו"ד ס"א סקמ"ב. חנון לנער (בלוי) פ"ל ס"א וה"ב.

יום ראשון האם ניתן לתת לקטן לבנות את הסוכה ולאגוד את הלולב?

טוב להחמיר שהסכך יונח על גבי הסוכה רק ע"י איש גדול בר מצוה, ולא ע"י קטן. כמו כן לכתחילה לא יאגוד קטן את ארבעת המינים שגדול יוצא בהם ידי חובתו. ואם אגדם קטן, אם אפשר יתיר את האגד, וישוב ויאגדם גדול.

רמ"א ס"ד ס"א. מ"א שם סק"ג וראה שו"ע אדה"ז שם ס"ב שהביא דעת המ"א (בנוגע להטלת ציצית) בלשון "טוב לזהר לכתחילה". משניב סתרמ"ט שעה"צ סקט"ו. (ומסתבר שהזהירות בהנחת סכך ע"י גדול, היא רק בעיקר הסכך המכשיר את הסוכה. אך לאחר שהונח די סכך והסוכה נעשית כשרה ע"י גדול, מותר לכתחילה שקטן יוסיף עוד סכך).

יום ראשון האם קטן יכול להקנות את הלולב לגדול?

ביו"ט ראשון של חג סוכות, אין הגדול גדול יוצא ידי חובת מצות ד' מינים, כאשר ד' מינים אלו ניתנו לקטן מקודם (אך הקטן יכול להקנות לקטן אחר). אולם מיום שני של החג (בארץ ישראל) יכול הגדול לצאת ידי חובת ד' מינים לאחר שנתנו לקטן. ובמקרה שניתן לקטן בטעות בחג ראשון - ישאל רב.

ראה סוכה מב, א; מו. ב. נושע וניכ או"ח סתר"ז וסתר"ח ס"ו. נטע"ג ארבעה מינים פמ"ח ס"ד.

כתיבה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב שבתי יונה פרידמן.

הרב שלום דובער טאלר
מורה-צדק וראש כולל, אור יהודה
וחבר מכון הלכה חב"ד

כוונה בהנחת תפילין ואיסור היסח הדעת

מהי הכוונה בעת הנחת התפילין והאם היא מעכבת? מהיכן למדים דין איסור היסח הדעת מהתפילין? מהי הגדרת היסח הדעת בתפילין? מהם המקומות בהם ממששים בתפילין?

איסור היסח הדעת מהתפילין

אסור להסיח את הדעת מהתפילין כל זמן שהן עליו אפילו לרגע אחד. ולמדו זאת חכמים בקל וחומר מן הציץ שהיה לכהן שהזהירה התורה "והיה על מצחו תמיד" - שלא יסיח דעתו ממנו, ואם הדברים אמורים בציץ בו היה מוזכר שם ה' רק פעם אחת, הרי שבתפילין בהן מוזכר שם ה' פעמים רבות - על אחת כמה וכמה שאסור להסיח את דעתו מהן.¹

כיוון שאסור להסיח את הדעת מן התפילין, לכן חייב אדם למשמש בתפילין בכל זמן שזוכר בהן, שעל ידי כך ייזכר בהן תמיד ולא יגיע לידי היסח הדעת גמור. וכשממשמש בהן יתחיל תחילה בתפילין של יד, ואחר כך ימשמש בתפילין של ראש, וזאת בכדי שלא להעביר על המצוה, כיוון שהתפילין של יד נמצאים יותר סמוכים לידו מהתפילין של ראש.²

היסח הדעת האסור בתפילין הוא כשעומד בשחוק או בקלות ראש ושיחה בטילה (או

על מצוות תפילין נאמר "והיה לך לאות . . . למען תהיה תורת ה' בפך כי ביד חזקה הוציאך", ומכאן שכוונת המצווה בתפילין הוא חלק מן המצווה. ועל כן הנחת התפילין צריכה כוונה, בעת הנחת התפילין יכווין שצונו הקב"ה לכתוב ד' פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים, כדי שזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובתחתונים כרצונו. וצונו להניחן על הזרוע כנגד הלב ועל הראש נגד המוח כדי ששעבד הנשמה שהיא במוח וגם תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שע"י הנחת תפילין יזכור את הבורא וימעט הנאותיו.³ ומכל מקום אם לא כוון אלא כוונה כללית שצונו ה' להניח תפילין - יצא בדיעבד. אך כאמור לכתחילה יש לכוון את פרטי כוונת המצווה.³

1. שמות יג, ט.

2. שו"ע אדה"א אורח סכה"א. פסקי הסיידור הל' תמלין. וע"ע תניא ריש פמ"א.

3. משנ"ב סכה"א סקט"ו. וראה לקו"ש חל"ב ע' 141.

4. מנחות לז, ב. שו"ע אדה"א אורח סכה"א.

5. מנחות שם. שו"ע אדה"א שם ס"ב.

קו לרב

180,000

תשובות הלכתיות אישיות במוקד הטלפוני "קו לרב" שהפך לכתובת האישית והמכילה לכל אחד ואחת

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות בימים המסוגלים לעשירות: **בטל: 058-7207770**

סרקו את הברקוד

שמטריד דעתו כל כך לצרכי הגוף עד שלבכו פונה מיראת שמים מחמת טרדתו), אבל כשעומד ביראה ומתעסק בצרכיו אף על פי שעוסק במלאכתו ובאומנתו ואין דעתו על התפילין ממש - אין זה נקרא היסח הדעת, אך מצוה מן המובחר שלא להסיח דעתו מהן כלל חוץ משעת תלמוד תורה ותפילת שמונה עשרה שאז אין זה כהיסח הדעת, וגם אז בכל פעם שנזכר מהן יממש בהן; ומנהג הרבי למשמש בתש"ר ריבוי פעמים במשך התפילה⁶.

המקומות בהם ממששים בתפילין

לבד מן הדין שיש למשמש בתפילין בכל פעם שנזכר בהן, נוהגים בכמה מקומות בתפילה למשמש בתפילין ולנשק היד שנגעה בהם (תחילה בתפילין של יד ואחר כך בתפילין של ראש). ואלו הן: בפסוק פותח את ידיך וגו' נוגעים בתש"י ואח"כ באמירת "ומשביע לכל חי רצון" בתש"ר. וכן באמירת "יוצר אור" ממששין בתש"י ובאמירת "בורא חושך" בתש"ר. וכן נהוג למשמש בתפילין כשמזכיר מצוותן: כשאומר "וקשרתם לאות על ירך" ממשמש בשל יד, וכשאומר "והיו לטוטפות בין עיניך" ממשמש בשל ראש. ובפרשת "קדש" "והיה כי יביאך", כשאומר "והיה לך לאות על ירך" ממשמש בשל יד, וכשאומר "ולזכרון בין עיניך" ממשמש בשל ראש. ויש נוהגים לנשקם ב"ובא לציון" כשאומר "למען לא יגיגע לריק" או כשאומר "שנשמור חוקיך בעוה"ז ונזכה ונחיה"⁷.

6. שו"ע אדה"ז או"ח ס"ח ס"א. פסקי הסיידור הל' תפלין. וראו בפסקי"ת ס"ח ה"ה 4 לנבי המשמוש באמצע שמו"ע. מנהגי מלך ע' 16.

7. שו"ע אדה"ז או"ח ס"ח ס"ב. לקוטי מ"ה"ר סוף הל' תפלין. אג"ק ח"ח ע' רסה. ס' המנהגים - חב"ד ע' 10, 9. מעשה מלך ע' 17, 18, 20, 24. פסקי"ת ס"ח אות א וסקל"ב אות א.

פרקו את הסוכה טרם סוכות...

אסף היה שנים מוכר באיזור מגוריו סוכות של חברה ידועה, עד שזו לפתע החליטה לנתק את הקשרים עמו. האם ישנה אפשרות לפיצוי על כך?

החברה לייצור סוכות עצמם: לדברי אסף, בשלב השני של ההתקשרות מול החברה המייצרת הוא שימש כסוכן של החברה, שהביא לה לקוחות, שהיו משלמים ישירות לחברה, והוא היה מקבל מהחברה את פער התיווך בין הלקוח לחברה משום שהוא זה שהביא את הלקוחות, והביא שני קבלות כראיה לכך. אך לטענת החברה הנ"ל, מלבד לקוחות בודדים – הרוב שילמו ישירות לאסף, והוא שילם להם בעד הסחורה ככל מפיץ רגיל, כשהם מצרפים הרבה קבלות המעידות ע"כ.

ג. בשנים האחרונות העלתה החברה את המחיר הסיטונאי אותו גבתה מאסף ובמקביל הורידה את המחיר לצרכן. כתוצאה מכך וכן כתוצאה מעיכוב באספקת הסחורה, ירדו מאד הרווחים של אסף ולכן הפסיק הוא לעבוד עם החברה. לטענתו, בשל כך ירד היקף המכירות שלו 22 אחוז, והיקף הרווח ירד 15 אחוז בלבד (במקום 25 אחוז). אמנם לטענת החברה, הירידה בהיקף המכירות של אסף אינה עניינה של החברה לייצור סוכות. לגבי הטענה על האיחור בהספקת הסחורה, טוענת החברה כי זו צורת העבודה שלהם וזכותו של אסף שלא לעבוד אתם.

ונשאלת השאלה האם יש לדון את אסף כמפיץ של הסוכות או כסוכן של החברה, ואזי הוא עובד ישיר שחייבים לו פיצויי פיטורין? ומה באשר להפסקת הקשר העסקי ללא התראה מראש?

אסף, איש עסקים מוכר באזור הצפון, היה עוסק במשך כשלושים שנה בשיווק של סוכות לקראת חג סוכות אותן מייצרת חברת סוכות ידועה. הוא היה רוכש סוכות של החברה ומוכר אותן לחנויות, כאשר הרווח שלו היה מפער המחירים בין המחיר שהוא שילם לחברה המייצרת את הסוכות לבין המחיר בו מכרו את הסחורה בחנויות (בניכוי ההוצאות). לדבריו, חמישים אחוז מכלל המכירות שלו היו באיזור הצפון, ועוד חמשים אחוז היה ברחבי הארץ.

ברבות השנים הוסכם בינו לבין החברה המייצרת את הסוכות, כי היא עצמה תבצע את השינוע וההפצה של הסוכות לחנויות הגדולות, ואילו העבודה עם החנויות הקטנות והצרכנים הפרטיים נותרה כשהייתה – דרך אסף.

אלא שהיחסים ביניהם עלו על שרטון, ובסופו של דבר, שיתוף הפעולה בין הצדדים הופסק. אסף תובע מהם פיצויים על הפסקת הקשר שלא כדין, מה שהרס לו את 'קו החלוקה' שלו ואת פרנסתו, כאשר בין הצדדים קיימות מספר מחלוקות עובדתיות:

א. הצדדים חלוקים בשאלה איזה חלק מכלל המכירות של החברה לייצור סוכות נעשה דרכו של אסף: לדברי אסף, מדובר בכמות גדולה מאד מכלל המכירות של החברה לייצור סוכות, אם כי אינו יודע במדויק כמה. לעומתו טוענת החברה המייצרת (בלא לחשוף את הנתונים) כי מדובר באחוזים בודדים בלבד.

ב. הצדדים חלוקים בשאלה כיצד בפועל התבצעה מכירת הסוכות ששונועו והופצו ע"י

הגוגל של ההלכה

בקרו
אתר
חדש!

5,000,000

חיפושי שאלות בגוגל של ההלכה,
הנגשת ההלכה נפתחה לפני ככל העם
בטכנולוגיה מתחדשת ועיצוב מתקדם

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

תשובה בקצרה גם אם נאמר שלגבי החלק השני שבהסכם בינו ובין החברה נחשב אסף כסוכן - עדיין לא מגיע לו פיצויים כלל וכלל.

תשובה בהרחבה הנה המחלוקת העיקרית בין אסף לחברת הסוכות היתה מהו מעמדו של אסף כלפי חברת הסוכות, ובהקדמה לכך - נכיר את המושגים:

קונה רגיל - ככלל, אין חובה של המוכר כלפי 'קונה רגיל'. העובדה שהקונה קנה פעם אחת, אינה מחייבת את המוכר לחזור ולמכור לו פעם שנייה. על כן, הפסקת ההתקשרות עימו לא תהווה עילה לתביעה.

סוכן - סוכן נתפס כעובד של המוכר, שכן הוא מוכר עבור היצרן את המוצרים. הסוכן עשוי לזכות בזכויות של עובד רגיל.

מפיץ - הוא זרוע של היצרן להפצה רחבה של המוצרים ללקוחות מגוונים, ובכך הוא דומה לכאורה לסוכן. אך עם זאת, קיימת הבחנה עקרונית בין הסכם הפצה לבין הסכם סוכנות:

הסכם הפצה טומן בחובו שתי עסקאות:

לדוד ה' אורי וישעי – טעמים

3. אני בוטח "אחת שאלתי"⁶. כתוב במדרש: "אורי בר"ה וישעי ביוה"כ ואחר כך כי יצפנני בסוכה שהוא רמז לסוכות" ולכן אומרים את המזמור בתהלים המחיל במילים 'לדוד ה' אורי וישעי .. כי יצפנני בסוכה"⁷.

4. בכוחו של מזמור זה בימים אלו לבטל גזר דין רע ולהעביר מקטרגים ומסטינים מכיוון שיש במזמור זה שמירות וכוונות על פי חלק הנסתר שבתורה ולכן הוא "מובטח שיצויא ימיו שנותיו בטוב"⁸.

5. בגלל שכתוב בפסוק "לולא האמנתי לראות", 'לולא' אותיות אלול, ו"לכן תהא הפרשה הזאת חביבה על כל העולם ובפרט להבאים בסוד ה'" ולכן זה נאמר בחודש אלול⁹.

6. לא רק שהמילים "לולא האמנתי" אותיות "אלול" אלא גם המשך הפסוק מרמז על תקופה זו: "קוה אל ה'" באלול "חזק ויאמץ" בעשרת ימי תשובה "וקוה אל ה'" ביום הכפורים¹⁰.

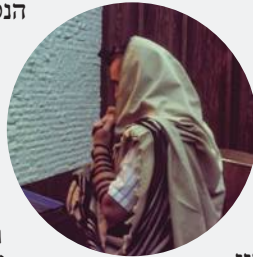
מנהג חב"ד לומר מזמור כזו בתהלים – 'לדוד ה' וישעי' החל מיום א' דר"ח אלול ועד הושענה רבה¹.

מהטעמים לאמירתו

1. "מפני שיש בו י"ג שמות הוי' כנגד י"ג מידות האומרים באלול"² מכיוון שבזמן זה מאירים בעולם יג מידות הרחמים³. דבר זה מביא גם סבו של הרבי וביאור יותר:

"כי בר"ה [אלול] נפתחו י"ג מקורים מיי"ג מכילין דרחמי והם מתגלים ומאירים למטה, ולכן יש בו י"ג שמות הוי' נגד כו' וע"י אמירתו פועלים ומבטלים מעלינו הב"ד של מעלה מארי תריסין ומקטרגים שאין להם רשות לקרב כלל לדון אותנו אלא מלפניך משפטינו יצא"⁴. ביאור זה הינו על פי דברי אדה"ז בלקוטי תורה⁵ שאז הוא זמן הארת י"ג מידות הרחמים.

2. ביאור ע"ד הקודם מובא בדברי אדמו"ר האמצעי – שמזמור "לדוד ה' אורי" שאומרים מר"ח אלול עד אחר יו"כ הוא שבימים הללו התגלות ממקום עליון ביותר כמו שיהיה לעתיד לבוא, והתגלות כזו הם בסגנון "אחד" עם "ה' אורי וישעי" בזאת

6. בשער התשובה ח"א פמ"א ד"ה אחרי ה'.

7. קצור שולחן ערוך נכתב, מטה אפרים תקפ"א, ובאלף למטה סק"ו מסביר כנ"ל בשם מדרש שוחר טוב. הנה כבר תמה על זה בשער הכולל פ"א, כח ע"ש שם באריכות וראה מש"כ בעל ההפלאה בספרו פנים יפות פר' אחרי ד"ה ביד עתי אודות כמה הסברים נוספים לפי פסוק זה.

8. ספר זכירה ח"ב ד"ה ר"ח אלול כהנ"ל זכר בשערי ציון (ר"ח כהנא) והכוונת וענינו ע"פ הקבלה מופיע בצמוד למנהג זה בסידורו החשוב לרה"ק ר"ש מרשקוב (מכונה גם 'סדר תפלה מכל השנה עם כוונת האר"י') ח"ג מד, א' ר"ס כוונת ר"ח אלול, שם טוב קטן לרה"ק רב"ב מקראטשין דף י"ד ע"א-ב וכן מביא בספרו אמתחת בנימין עמ' נח.

9. שער המלך שער ראשון.

10. החיד"א בספרו חומת אנוך תהלים כז, אודות דעת החיד"א ראה מש"כ וליקט בזה בדברי יוסף (כץ) עמ' קסו-ט.

1. היום יום ל במני"א, סידור, ספר המנהגים עמ' 17.

2. בעל ההפלאה בספרו פנים יפות פר' אחרי ד"ה ביד עתי.

3. שם טוב קטן לרב"ב מקראטשין דף י"ד ע"א-ב.

4. שער הכולל פ"א סכ"ח.

5. ד"ה אני לדודי.

שונה הלכות

רבבות קוראים

בעלון "שונה הלכות" שהפך לחובה
בכל בית כנסת ובכל בית חסידי

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

> 'צדק ומשפט' המשך מעמוד 7

עסקת מכר מהיצרן למפיץ, ועסקת מכר מהמפיץ לצרכן. דהיינו, המפיץ משמש כצד לעסקת המכר, והרווח שלו נגזר מההפרש בין שתי העסקאות הנ"ל - בניכוי הוצאותיו. מאידך, בהסכם סוכנות קיימת עסקת מכר אחת - בין היצרן לצרכן הסופי, והסוכן משמש כ"מתווך" ביניהם בלבד. הסוכן הוא בעצם שלוחו של היצרן, והוא אינו קובע את המחיר עבור היצרן הסופי, ושכרו נגזר בד"כ מהעמלה בגין העסקאות שביצע עבור היצרן.

לאחר שבררנו את החלוקה השונה בין המצבים הנ"ל, ניתן לומר שביחס לרוב השנים, יש לקבוע (ע"פ העובדות הנ"ל) שאסף נחשב כמפיץ בלבד, וביחס לשנים האחרונות, ניתן לומר שנחשב אסף לסוכן של החברה, אם כי אינו מוכרח לגמרי (ואכמ"ל).

כמו כן, במהלך השנים שני הצדדים נהנו מרווחים, עם זאת, לא היה שום הסכם מחייב בין הצדדים. משכך, כשם שאסף לא היה חייב כלום לחברת הסוכות (שהרי ברצותו יכל למכור סוכות אחרות, כמו שיתכן ועשה בפועל) - כן אין לראות את חברת הסוכות כחייבת משהו לאסף, ולפיכך - אינה חייבת לעמוד בזמן מוגדר של התראה מראש בהפסקת העבודה מולו, וכן לא לשלם לו פיצויים על 'העסקתו כסוכן' שלא הוגדרה בחוזה כל שהוא.

גם העובדה שהחברה משווקת כיום ללקוחות שבעבר מכר להם אסף עצמו, אינה מזכה את אסף בפיצוי, שהרי לאחר הניתוק בין הצדדים יכולים היו החברה ואסף להתחרות על אותם לקוחות, כאשר הוא יכל לנסות למכור ללקוחותיו מוצר חלופי, והחברה זכאית היתה לנסות ולמכור ללקוחות שונים את מוצריה, הידועים והמוכרים לכל. משכך, אין שייך כאן תשלומי פצויים משום סיבה.

מקורות: רמב"ם שכירות פ"ו ה"ז, שו"ע חו"מ ש"ב ס"ה, חו"א ב"ק ט"ימ כג ס"ק ב, (וינעלב"ז, ואכמ"ל) וראה בפד"ר חלק ג עמוד 272, ובארכוב בפס"ד אח"ג 73015.

אין במדור זה משום פסיקה הלכתית ויש לפנות לרב או לבית ההוראה בכל מקרה לגופו **נכתב ע"י הרב יצחק איתן מזרחי. לתגובות:** publish@smstarav.co.il

תשובתו של הקמצן

אדם מכובד, שניכר עליו כי הוא גביר גדול. כשהבחין כי בחדר הצדיק עומד אדם, נסוג אחורה וביקש לצאת, כדי שלא להפריע. אך הצדיק סימן לו לעמוד במקומו, ופנה אל התלמיד-חכם ואמר לו: "אספר לך סיפור שממנו תוכל ללמוד רבות על דרכי בני-האדם". ובהביטו על האיש הנכנס אמר: "אולי יועיל הדבר גם לך".

החל הצדיק לספר:

היה פעם יהודי עשיר ושמו ר' משה, שהתברך בבית גדול, בנכסים רבים, באדמות ובשפע רב. מידה אחת רעה הייתה בו, שהיה קמצן. מעולם לא הניח לעני או לאורח זר לדרוך על מפתן ביתו, ואת כל העניים ששיחרו לפתחו, היה שולח אל שכנו, מתתיהו. "שם תקבלו אוכל ומקום ללינה", היה אומר.

ואכן, מתתיהו השכן היה מקבל את כל העניים בסבר פנים יפות, טורח בגופו ובממונו ומארחם ברוחב-לב. מתתיהו לא היה עשיר, אך נדיבות-הלב שלו ושל אשתו הייתה שם דבר, וכך עזרם ה' גם כפרנסה הראויה לכלכלת ביתם.

בבית-הדין של מעלה התעורר קטרוג גדול: הייתכן שהגביר זוכה לעושר, בשעה שאין הוא נותן מלחמו לדל, ואילו מתתיהו שאינו עשיר גומל חסד בכל ליבו?! נמנו וגמרו ליטול ממנו את עושרו ולהעבירו לידי מתתיהו.

עמד אליהו הנביא ואמר, כי קודם שגזורים את דינו של אדם מישאל, מבקש הוא רשות לנסותו. בלי ספק נטועה גם בו מידת הרחמנות. לבש אליהו דמות של עני עובר-אורח ובא לבית העשיר בימי

יהודי תלמיד חכם וירא-שמים נכנס אל הצדיק ר' מאיר מפרמישלן, והביע את רצונו העז לעלות לארץ-ישראל. שאלו הצדיק: "ומאין לך הכסף לנסיעה ארוכה כזאת?". השיב האיש שבכוונתו לפנות אל קרוביו וידידיו ולבקש את עזרתם. "בעזר ה', ודאי אצליח לגייס מהם את הכסף הדרוש, ארבע-מאות דינרי כסף", אמר.

הרהר הצדיק מעט ואמר: "ומה יהיה על ביטול תורה? האין זה איבוד זמן יקר?!". הגיב האיש: "וכי מה אעשה?".

אמר לו הצדיק: "מוטב שתשב פה, תעסוק בתורה ובעבודת ה', ואני אשיג בעבורך את הכסף". הופתע האיש למשמע הדברים, אך ניא את להישאר וללמוד תורה בבית-מדרשו של הצדיק.

בצאתו מן החדר הורה ר' מאיר לשמשו שלא להכניס אליו שום אדם במשך כחודש ימים. "גם אם זה יהיה אדם נשוא-פנים או עשיר גדול, אל תיתן לו להיכנס בשום אופן", ציווה.

בתום החודש נכנס היהודי שוב אל הצדיק, והצדיק קיבל את פניו כאילו לא ראהו שנים רבות. שאלו הצדיק למעשיו, והאיש ענה כי הוא ממתין לעלות לארץ-ישראל. הביט בו הצדיק ואמר: "הלוא הבטחתי לך שאשיג בעבורך את הכסף. ואם תאמר מניין ישיג מאיר את הכסף? מאיר אינו דואג, שהרי לביטחון בה' אין גבול. המתן כאן מעט, ואביא לך ארבע-מאות דינרי כסף".

קרא הצדיק למשמשו וביקשו לפתוח את הדלת עבור המבקשים להיכנס. אל החדר נכנס

מידה אחת רעה
הייתה בו, שהיה
קמצן. מעולם
לא הניח לעני או
לאורח זר לדרוך
על מפתן ביתו

יום יומן סגור

הלכה למעשה

7 ספרים

שיצאו לאור, עוד 10 ספרים בתכנון
- מעולם לא היה קל יותר ללמוד
לקראת החגים או לקראת שבת

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

”

בבית-הדין של מעלה התעורר קטרוג גדול: הייתכן שהגביר זוכה לעושה, בשעה שאין הוא נותן מלחמו לדל, ואילו מתתיהו שאינו עשיר גומל חסד בכל ליבו?! נמנו וגמרו ליטול ממנו את עושרו ולהעבירו לידי מתתיהו.

החורף הקרים, ונקש בדלת, כולו רועד מקור. יצא אליו המשרת ובתחנונים ביקשו להסתלק מהמקום. "אדוני רע-לב, ועלול הוא לגרש את שנינו אם תוסיף לעמוד פה", אמר. בתוך כך נכנס העשיר, הסתכל בכזו על העני וגער במשרת: "כיצד הרשית לאדם זר להיכנס לביתי?!"

פנה אליו העני וביקש מהעשיר כוס משקה חם, לחמם מעט את גופו הקופא מקור, אך פני העשיר היו אטומים. "בית איננו מלון אורחים. עוד מעט יבקש גם ארוחה וחדר ללון", הפטיר

טכנולוגיה והלכה

באדיבות 'מכון מדעי טכנולוגי להלכה'

מפיצי ריח בבית באמצעות חיישן תנועה

ותועלת בהם, למרות שיש שמחמירים על עצמם ומשתדלים שלא לעבור בכל מקום שידוע להם כי ממוקמים שם חיישני תנועה פעילים.

לפיכך מי שהתקין מפיץ ריח שכזה בביתו עם חיישן תנועה, בוודאי שעליו לנטרל אותו בשבת, כאמור, שכן לגבי עצמו הוא מעוניין בפעילות החיישן ותוצאותיו, קרי: הפצת הריח בכניסה לבית, שהרי לשם כך התקין זאת.

אך באשר למי שמתארח שם, ובאופן עקרוני אין לו כל עניין בפעילות החיישן ובהפצת הריח, ניתן להקל יותר במקום הצורך, כאשר הוא מוכרח להיכנס ולצאת. אך בכל זאת עליו להשתדל למעט לעבור שם שלא לצורך, וגם כשהוא נאלץ לעבור שם ראוי שישתדל עד כמה שאפשר להצטדד ולעבור סמוך לקיר תחת החיישן, באופן שלא יקלט, או שיתכן עכ"פ שלא יקלט, על-ידי החיישן.

שאלה: התארחנו השבת אצל דודים בצפון הארץ, ולפתע שמתי לב כי בכל מעבר ליד פתח הבית, אם בכניסה ואם ביציאה, משתחרר ריח ממכשיר מפיץ ריח חשמלי, הפועל עם חיישן תנועה, שכאשר הוא מזהה תנועה הוא משחרר ריח מהמכשיר. שאלתי על כך את הדוד האם אין בכך כל בעיה בשבת, הוא השיב כי אמרו להם שזה לא שונה מכל מעבר ברחוב ליד כל מיני חיישנים פעילים. האם זה נכון? וכיצד היה עלינו לנהוג?

...

תשובה: בוודאי שיש לנטרל את חיישן התנועה בשבת, באמצעות ניתוק מן החשמל או כיסוי בנייר אלומיניום וכיו"ב, כך שלא 'יזהה' את העוברים שם ויפעיל את המכשיר. אין זה דומה כלל לחיישנים אחרים ברשות-הרבים, שאין למי שעובר דרכם כל עניין

שמח גם בפרונט.
www.IsrolikBash.Band
058-6697701

יצבאריה

RED770.CO.IL

כואו לחוות את הטובה ביותר

אין שמחה אלא כבשר ויין

החנות הגדולה בארץ עם כל מצרי שחיטת ליובאוויטש

כשר • עופות • דגים • מפואים • פירות
וירקות • יינות ומשקאות • דליטסים •
מצרכי מטבח • קולינריה • כלים ועוד

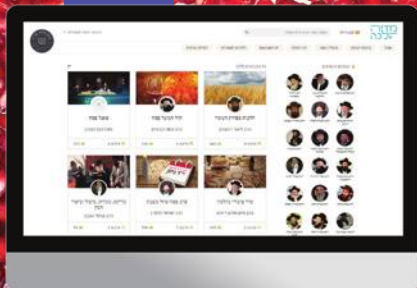
ז'בוטינסקי 43
קריית מלאכי

שירות לקוחות: 08-6511770

מדירה הלכה

מדירה
הלכה

כל התורה על מסך אחד

מאות שיעורי וידאו ופודקאסטים
שגרפו מאות אלפי צפיות והאזנות

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

> נזכרים ונעשים המשך מעמוד 11

בכעס, וציווה על המשרת לגרש את העני מיד מהבית.

חזר אליהו הנביא בוש ונכלם, ועל-כורחו ענה אמן על גזו-דינו של העשיר, המשיך ר' מאיר מפרמישילן בסיפורו, אך אז קפץ מאיר לפני בית-דין של מעלה ואמר: הלוא כלל גדול הוא שאין עונשים אלא אם כן מזוהרים. תנו לי את המשימה ואני אזהיר את האיש.

הנה נמצא אצלי יהודי הרוצה לעלות לארץ-ישראל וזקוק לארבע-מאות דינרי כסף. והיה, אם יסכים העשיר ר' משה לסלק את כל הסכום בעבור היהודי הזה, וגם יתחיל לעשות צדקה ולתת בהרחבה לכל דורש, תבוטל הגזרה; אך אם לא ישוב גם אחרי אזהרתי, יינתן הדין ויבוצע העונש.

דממה השתררה בחדר, ואז פנה הצדיק אל התלמיד-חכם, בהביטו לעבר הגביר הממתין לתורו, ואמר: "הנה נמצא כאן העשיר ר' משה עצמו, נשאל את פיו מה יאמר על זה..."

הצדיק טרם סיים את דבריו, והגביר נפל על הרצפה מתעלף. כשהשיבו את רוחו, פרץ בבכי תמרורים ואמר: "אני הוא האיש. כל מה שסיפר הצדיק מדוייק להפליא. אנא, חטאתי, עוויתתי, פשעתי. הנני מתחרט בכל לבי ומקבל עליי מהיום לעזוב את דרכי הרעה".

מיד הוציא הגביר מכיסו ארבע-מאות דינרי כסף, ומסרם לידי התלמיד-חכם, שעדיין עמד משתומם ממה שראה ושמע. נרגשים בכל מאודם יצאו שניהם מהקודש, ובחוס לבו הבטיח האיש לעשיר כי יזכיר את שמו בכותל המערבי. נפרדו שניהם לשלום, והאיש נסע תיכף לקחת את אשתו וילדיו, ויצא בדרכו לארץ-הקודש.

והעשיר שינה את אורחות חייו מן הקצה אל הקצה, ביתו היה פתוח לרווחה, והרבה לתת צדקה לכל הפושט יד, עד שלא עבר זמן רב והוא נודע כבעל-הצדקה הגדול בסביבה.

הרב משה קורנוויץ

רב קהילת חב"ד רמת בית שמש ד'
וחבר מכון הלכה חב"ד

על השחיטה

קירוב מיתת הבהמה אחר השחיטה (חלק ג')

וגם הוושט רק בתחתית הוושט נשאר עור א' שלא נשחט היינו עור החיצון. והבהמה הי' שוהה למות ולקח הקצב שאינו שו"ב את סכינו שמקצב בו בשר לשחוט הוורידין שעיי"ז תמות מהר. והי' נזהר שלא יגע בסימני' שאמר לו השו"ב שיש בזה חשש איסור אעפ"כ לא יכול להזהר ושחט הוושט במקום אחר מהו", שבכה"ג הדבר כשר עיי"ש באריכות.

אם כן למעשה באם לא שחט את כל הסימנים אף כשהשחיטה כשרה - לא יסיים יהודי את שחיטת הסימנים אלא נכרי. אך כל זה כשלא שחט את כל הסימנים, אך כאשר כל הסימנים שחוטים לגמרי כולל כל העור שלהם, ולא שחטו רק את הוורידין - בזה רשאי [ואף צריך] אף השוחט עצמו לשחוט את הוורידין כמבואר ביו"ד סי' כב, א. במדורים הבאים נחזור להתייחס לשאלה המקורית (שהתבארה בגליון 660) - האם מותר להרוג בהמה שעדין גוססת ויש בה חיות לאחר השחיטה במכת חשמל או באופן אחר.

בהמשך למדור הקודם, בו נתבאר מחלוקת רש"י ותוס' בעניין 'שהיה במיעוט בתרא', ושרוב הראשונים סוברים כתוס', שאחר ששחט רוב הסימנים אין איסור שהיה כלל, הנה הטור יו"ד סימן כג אחר שהביא מחל' הפוסקים הנ"ל כתב וז"ל: "ואדוני אבי הרא"ש ז"ל כתב ובאשכנז ובצרפת נוהגין להחמיר כרש"י", היינו שנוהגים להחמיר כרש"י.

למעשה בשו"ע יו"ד סי' כג סעי' ה, נח' בזה השו"ע והרמ"א, דלדעת השו"ע רק לכתחלה יש ליזהר לחוש לדברי רש"י. אך הרמ"א פוסק כי אפילו בדיעבד המנהג להטריף; ולכן אם לאחר ששחט רוב שנים שוהה הבהמה או העוף למות - יכנו על ראשו להמיתו, ולא יחזור וישחוט.

ומבואר בפוסקים [ראה באדה"ז ס"ק יח] שאין לגמור את השחיטה אף לא ע"י אחר ואף לא ע"י סכין שאיננו כשר, אך ע"י נכרי רשאי לסיים את השחיטה. ובשו"ת צמח צדק (לובאוויטש) יורה דעה סימן יז האריך לדון במקרה בו "שחט בהמה ונשחט הקנה כולו

הרב משה קורנוויץ הוא הרב נותן הכשרות של מוצרי העוף והבשר "תפארת אנ"ש", במסגרת זו הרב מפקח שמלבד ההיזור על שוחטים חסידיים יבוצעו ההיזורים ההלכתיים המופיעים בסדרת טורים אלו.

יסודות לחיים

המיזם שחולל מהפך

בהכנת החתונים והכלות לחיים, מגיעים מוכנים לחיים עם יסודות בגשם וברוח

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות בימים המסוגלים לעשירות: בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

הרב ישראל יצחק ש. הלפרין <

דומ"צ בבית ההוראה כפר חב"ד וחבר מכון הלכה חב"ד

האם מותר להשתמש בשואב אבק רובוטי בשבת, כשהוגדר לפני שבת?

אסור להפעיל מכשיר זה בשבת משום שיש בזה 'עובדין דחול', וזילות לכבוד ושמירת השבת. ובנוסף זהו מכשיר שפעמים רבות משמיע קול בפעולה או גם צפצוף כשנתקע. **מקורות:** ראה שבת יח, א, טו"ש"ע ו"כ או"ח ס"י רב, ס"ה, שו"ע אדה"ז שם סט"ו וקו"א שם סק"ג, שש"כ מב, מג.

הרב דניאל גראבסקי <

דיין ומורה צדק, ירושלים וחבר מכון הלכה חב"ד

האם בהתרת נדרים בערב ראש השנה יכולים שנים לבקש התרה ביחד?

מעיקר הדין נכון שכל יחיד המבקש התרה יאמר לבדו את נוסח ההתרה, ורק בשעת הדחק יאמרו כמה אנשים את הנוסח יחדיו. **מקורות:** ראה מט"א תקפ"א, סמ"ט. וראה שו"ע יו"ד סימן רכ"ח סמ"ו. קובץ נזר התורה ט', עיי"ש.

הרב יהושע ליפשיץ <

דיין ומורה צדק, חיפה וחבר מכון הלכה חב"ד

האם יש ענין שלא לאכול רימון לפני ראש השנה, בכדי לברך שהחיינו בר"ה?

אין עניין שלא לאכול רימון עד ראש השנה, אכילת הרימון בראש השנה היא בלילה הראשון לסימן טוב ולא בשביל ברכת שהחיינו של הקידוש שלזה אוכלים פרי חדש בלילה השני. **מקורות:** רמ"א ס"י תקפ"ג ס"א (מנהג אכילת רימון), אוצר מנהגי חב"ד עמ' פ"ב (שכל הדברים הנאכלים לסימן טוב (ובכללם רימון) זה רק בלילה הראשון ולא בשני), ספר המנהגים ע' 56 (שאכילת הפרי חדש היא בלילה השני של ראש השנה).

מהנעשה במכון

הנכם מוזמנים להצטרף למאות משתמשי הפודקאסט שכבר נהנים משעות הקשבה לשיעורי הלכה בבית ובדרכים.

להרשמה והאזנה
לפודקאסט סרקו את הברקוד

עומס השאלות בסמס לרב

לקראת תקופת החגים, בהם ישנו עומס שאלות במוקד סמס לרב, חשוב לנו להציע לכם לרענן את הידע או לחפש תשובות לשאלות שלכם באתר סמס לרב - הגוגל של ההלכה.

כלל התשובות במוקד סמס לרב נכנסות למאגר השו"ת ומתפרסמות לאחר הגהה ועריכה של צוות עורכי האתר, המוסיפים מקורות הערות ותיוגים לכל שאלה ותשובה.

בימים אלו של עומס, מומלץ מאוד לחפש את השאלה שלכם באתר ולקבל תשובה תוך רגעים ספורים, במקום לפנות למוקד סמס לרב ולהמתין לתשובה זמן ארוך יותר כפרט בזמני העומס.

שלוחים ואנ"ש העידו בפנינו שהם אימצו להם זמן קבוע ללימוד "חברותא" באתר, תוך שיטוט בין אלפי השאלות בכל נושא ותחום.

לכניסה לגוגל של ההלכה
סרקו את הברקוד

לאור הביקוש: גם השנה "הלכה למעשה תשרי" במהדורת כיס

בהמשך להצלחה הגדולה בשנה שעברה, כאשר מאות תלמידי ישיבות ואנ"ש רכשו ונהנו מהלימוד בספר "הלכה למעשה - תשרי" מהדורת כיס, מכון הלכה חב"ד הדפיס שוב את הספר במהדורת כיס בתרומת משפחת בן חמו.

פודקאסט ההלכה בתנופה

לקראת חודש החגים הבעל"ט, מכון הלכה חב"ד העלה לפודקאסט ההלכה עשרות שיעורים באורך מלא, המקיפים את כל הלכות ומנהגי החגים. חלק מהשיעורים עוסקים ברקע ההיסטורי וטעמי ההלכות והמנהגים של החגים, השתלשלות תקיעת השופר, טעמי המנהגים לר"ה, יו"כ, סוכות ושמחת תורה. בנוסף, כהוראת הרבי מה"מ לחיות וללמוד ענייני גאולה ומשיח - ישנם שיעורים מיוחדים העוסקים בפרטי הלכות חודש החגים כפי שיתקיימו בגאולה האמיתית והשלמה.

ותחיינה

מחיים את הבית החסידי

ליווי של מאות זוגות בשלום בית וטיפול
ב-60 זוגות מאותגרי פוריות

הצטרפו כעת וצברו זכויות

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

סרקו את הברקוד

ר' אליהו דינרי, ראשון לציון

מה הערך המוסף שהמכון נותן לך?
הערך המוסף מבחינתי הוא הזמינות
המהירה לשאלות בענייני הלכה.
לפעמים אתה נמצא בסיטואציה מסוימת,
שבתקופה שלפני הופעת המכון יכולת לחכות
שעות למענה של רב.
היום בזכות סמס לרב, יש מענה מהיר ללא
אי וודאות שיכולה לגרום לקושי בהתנהלות
ע"פ ההלכה.
האם אתה מרגיש שהתרומה למכון מחזירה
את ההשקעה בגשמיות/ברוחניות?
בוודאי, אם אנחנו מדברים על סמס לרב VIP
שאני זכאי לו בזכות התרומה, וגם ברוחניות אני
מרגיש שאני לא סתם עומד מול רב בסיטואציה
של שאלה ותשובה, אלא יש לי יכולת לעזור
לרבנים גם באופן כלכלי על ידי פעולות המכון
העוזרות לרבנים בין היתר.
כמה מילים לסיום
אני מאחל למכון שיגדל הרבה יותר, שיהיו
עוד פרויקטים לאנשים ונשואים במיוחד,
בתחום טהרת המשפחה, ביעוץ והלכה, שהוא
היווה הסמל לדבר ה' זו הלכה בארץ הקודש.

מעוניינים לשתף גם בחוויות משירותי המכון?
שלחו מייל לכתובת yair@smstarav.co.il

דיני ומנהגי אמירת הסליחות וימי הסליחות

<ul style="list-style-type: none"> • נוהגים לומר 'סליחות' לפחות ארבעה ימים לפני ראש השנה, ומתחילים באמירת הסליחות במוצאי שבת. על כן כאשר חל ראש השנה בימים שני או שלישי - מתחילים באמירת סליחות בשבוע שלפני זה אך כשחל ר"ה בחמישי או בשבת, מתחילים לאמרן במוצש"ק הסמוך לראש השנה. • בפעם הראשונה אומרים את הסליחות לאחר חצות הלילה (מפני שאין אומרים סליחות וי"ג מדות הרחמים לפני חצות הלילה). • בשאר ימי הסליחות אומרים את הסליחות בבוקר קודם תפלת שחרית. יש לומר ברכות השחר, ולפחות ברכות התורה - לפני סליחות. 	<p>זמן אמירת הסליחות</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ההולך לישון במוצאי שבת ובדעתו לקום לאמירת סליחות - יאמר קריאת שמע שעל המיטה לפני ההליכה לישון. • כאשר קם משנתו יטול ידיו ויברך 'על נטילת ידים', ויאמר אחר חצות הלילה ברכות השחר וברכות התורה. וכשיאיר היום - טוב שיטול ידיו שוב בלא ברכה. • אם הולך לישון פעם נוספת לאחר אמירת הסליחות, יאמר ברכת 'המפיל' ללא שם ומלכות בפתיחה ובחתימה. וכשקם משנתו, יטול ידיו ולא יברך שוב. 	<p>הישן לפני אמירת הסליחות</p>
<ul style="list-style-type: none"> • נהוג לקיים התוועדות לפני סליחות. גם בהתוועדויות בימי הסליחות יש להקפיד על ההגבלות הידועות בענין שתיית משקה. • יש לקשר את אמירת הסליחות שהיא 'תפילה' גם עם 'תורה' וכדאי ללמוד מאמר ד"ה "לך ה' הצדקה" הנדפס בתחילת הסליחות שיש בו עניין מתושב"כ ועניין מתושבע"פ וכן עניין של מסקנה להלכה. ונכון לתת צדקה אחר חצות, לפני אמירת הסליחות. 	<p>הכנה לסליחות</p>

<p>שליח ציבור</p>	<ul style="list-style-type: none"> • אם יש אפשרות, ידקדקו לַחֲזֹר אחר שליח צבור היותר הגון ויותר גדול בתורה ומעשים שאפשר למצוא שיתפלל סליחות וימים נוראים, ושיהא בן שלשים שנים, וגם שיהיה נשוי. אמנם אם מאיזו סיבה נבחר אדם שאינו תואם להגדרות אלו – כל ישראל כשרים הם. • בלילה הראשון של סליחות הש"ץ מתעטף בטלית ללא ברכה, ואפילו אם אינו נשוי. הש"ץ אינו צריך להשתמש בטלית שאולה, או טלית של בית הכנסת – אלא יכול ללבוש את טליתו הפרטית. • בימי הסליחות הבאים, כשאומרים סליחות קודם תפלת שחרית, אם כבר הגיע זמן 'שיכיר בין תכלת ללבן' (כמצויין בלוחות) – הש"ץ יברך 'להתעטף בציצית'. אך אם לא הגיע זמן זה – יתעטף בטלית ללא ברכה, וכאשר יאיר היום ימשמש בציציות הטלית ויברך.
<p>אמירת הסליחות</p>	<ul style="list-style-type: none"> • לכתחילה יש לומר סליחות בציבור. • כשאומרים "ויקרא בשם ה'" יש להפסיק מעט בין המילה "בשם" ובין ה"'. כאשר יש חתן בבית הכנסת אומרים סליחות כרגיל, ויש הנוהגים לבקש מהחתן שיצא מבית הכנסת לפני אמירת הוידי. • האומר סליחות ביחיד לא יאמר י"ג מידות הרחמים, וכן לא יאמר 'זכור לנו היום ברית שלוש עשרה'. • האומר סליחות בציבור והתחיל לומר 'אל ארך אפיים' עם הציבור, אך הש"ץ כבר סיים אמירת י"ג מידות – יכול לאמרם, וזה נחשב כאמירה בציבור. אך אם אוזח במקום אחר, יפסיק ויאמר י"ג מידות עם הציבור. • מי שלא אמר סליחות במוצאי שבת – יאמר ביום ראשון בבוקר, וידלג הפיוט 'במוצאי מנוחה'.
<p>מנהגי ימי הסליחות</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ככלל, ימי חודש אלול מעוררים הם לתשובה, והם מהזמנים הידועים שהיו מנגנים את הניגון בן ד' הבהבות לאדמו"ר הזקן. ובייחוד הימים האחרונים של חודש אלול – ימי הסליחות – הם ימים המסוגלים לתשובה. • בימי הסליחות יש לכַנֵּס ילדים וילדות ולהסביר להם את סגולתם של ימים אלו – בהם הקב"ה כביכול הוא כמלך שנמצא בשדה, וכן יש ללמדם על ההכנה הראויה לראש השנה. • יום שלישי ג' דסליחות: יום זה היה מהימים הקבועים לאמירת דא"ח ע"י כ"ק אדמו"ר הרי"צ. וראוי אשר במשך יום זה, ילמדו את אחד המאמרים או חלק מאחד המאמרים שנאמרו ביום זה.

מקורות: **זמן אמירת הסליחות:** רמ"א או"ח סתקפ"א ס"א. מג"א שם סק"ג וסק"ה. היום יום כ"ה אלול. ספר המנהגים ע' 54. התועודיות תשמ"ה ח"ה ע' 3063. **הישן לפני אמירת הסליחות:** שו"ע אדה"ז או"ח ס"ד ס"ד, ס"ו ס"ח, סמ"ז ס"ח, ובסידור פיקטת "ברכות השחר". **הכנה לסליחות:** תו"מ חל"ו ע' 353. שיחות קודש תשל"ד ח"ב ע' 435-436 וע' 423. התועודיות תשמ"ג ח"ד ע' 2045. התועודיות תנשי"א ח"ד ע' 298. **שליח ציבור:** רמ"א או"ח סתקפ"א ס"א. שו"ע אדה"ז או"ח ס"ח ס"ו-ז. אג"ק חט"ז ע' צח. וראה בירורי מנהגים (להרש"י שיח"י פרידמאן) מעדים ע' 106. **אמירת הסליחות:** דרכי משה סתקפ"ז סק"ב. שו"ע סתקפ"ה ס"ה. מג"א סתקפ"ה סק"ה. ט"ז שם סק"ה. מט"א סתקפ"א סכ"א. שו"ת תורה לשמה סצ"ו. וראה אגרות קודש ח"ג ע' קלח. נטעי גבריאל פי"ב ס"ה. שלחן מנחם ח"ג ע' פג הערה טז. **מנהגי ימי הסליחות:** סה"ש תשי"א ע' 86. סה"מ קונטרסים ח"א ע' קלב. וראה אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' שפב. אגרות קודש חכ"ח ע' שכד-שכה. ספר המנהגים ע' 56. סה"ש תשי"ג ח"א ע' 14. התועודיות תנשי"א ח"ד ע' 298. אוצר מנהגי חב"ד ע' נד.

עריכה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב משה קורנוויץ.

100% זכויות

סקרנו בפניכם בעלון זה על קצה המזלג את פעולות "מכון הלכה חב"ד". הפעילות האדירה מתאפשרת בזכות ולזכות כל אחד ואחת מהתומכים בבחינת "יששכר וזבולון" בימים אלו ימי סגולה של חודש אלול בו הרבי מגלה שמי שמתחייב לצדקה בפועל לשנה הקרובה זוכה לעשירות כפשוטו, זה הזמן הטוב ביותר להצטרף למהפכה באופן של "לכתחילה אריבער"

סקרו את הברקוד

קנו לכם מניות הכי טובות
בימים המסוגלים לעשירות:
בטל: 058-7207770

**הצטרפו כעת
וצברו זכויות**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד